

שעור רביעי: חנה תלמידה טובה

השעה שמונה. אני יושב בכיתה. אני כותב במחברת, שם התלמיד: דן.
שם המשפחה: קרן. עכשו בא המורה, הוא כותב על הלוח. על
הכסא יושבת חנה. על השלחן מחברת וספר. היא כותבת במחברת
מן הלוח. חנה כותבת במחברת. אני קורא בספר. חנה לא קוראת
בספר. היא כותבת.

חנה תלמידה טובה. היא קוראת טוב, היא כותבת יפה.
למה אתה לא כותב? למה אתה קורא עכשו? - שואלת חנה.
אני לא עונה לחנה. עכשו שעור.

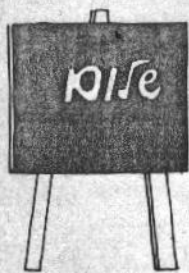
ספר

קורא

עומד

לוח

תמונה

שְׁעוֹר רְבִיעִי: חֵבֵר חֵדֶשׁ בְּפֶתָה

בָּא תְלָמִיד חֵדֶשׁ, עֲזָרָא. הוּא לֹא מְדַבֵּר עִבְרִית,
הוּא מְדַבֵּר עֲרָבִית. הַמּוֹרֶה שׂוֹאֵל בְּעִבְרִית וְעֲזָרָא
לֹא עוֹנֶה. עֲזָרָא עוֹמֵד בְּפֶתָה, לֹא יוֹדֵעַ עִבְרִית וְלֹא
עוֹנֶה.

אָתָּה תְלָמִיד בְּפֶתָה הָרֵאשׁוֹנָה – אוֹמֵר הַמּוֹרֶה לְעֲזָרָא.
גַּם אֲנִי בְּפֶתָה הָרֵאשׁוֹנָה, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ מְעַט עִבְרִית.
עֲכָשׁוּ עֲזָרָא יוֹשֵׁב עַל יַד חֲנָה.
אֲנִי עֲזָרָא – אוֹמֵר עֲזָרָא לְחֲנָה.
הִנֵּה, גַּם אָתָּה מְדַבֵּר עִבְרִית – אוֹמֵרֶת חֲנָה לְעֲזָרָא.
עֲזָרָא תְלָמִיד חֵדֶשׁ בְּפֶתָה וְגַם חֵבֵר חֵדֶשׁ.

שָׂרָה וְאֶסְתֵּר.
שָׂרָה בָּאָה מִצְרַפְת וְאֶסְתֵּר בָּאָה מִרוֹמְנִיָּה.
שָׂרָה מְדַבֵּרֶת צְרַפְתִּית וְאֶסְתֵּר מְדַבֵּרֶת רוֹמְנִית.
עֲכָשׁוּ אֶסְתֵּר שׂוֹאֵלֶת וְשָׂרָה עוֹנֶה בְּעִבְרִית.
אֶסְתֵּר יוֹדַעַת מְעַט עִבְרִית וְגַם שָׂרָה יוֹדַעַת.

דְּקָדוּק

אֲנִי אוֹמֵרֶת	אֲנִי כוֹתֶבֶת	אֲנִי יוֹשֶׁבֶת	אֲנִי לוֹמְדַת
אֶת _____	אֶת _____	אֶת יוֹשֶׁבֶת	אֶת לוֹמְדַת
הִיא _____	הִיא _____	הִיא יוֹשֶׁבֶת	הִיא לוֹמְדַת

שלושה תלמידים באופן -

יצחק, רחל ודן.

שלושה לומדים עברית -

תלמידה אחת ושני תלמידים.

יצחק תלמיד בפתח הראשונה.

בפתח הוא מדבר עברית.

הוא יודע מעט עברית.

הוא לא יודע לקרא ולכתב עברית.

בפתח השנייה לומדת רחל.

היא יודעת מעט עברית.

היא לא יודעת לכתב ולקרא טוב.

היא כותבת וקוראת בפתח.

דן לומד בפתח השלישית.

הוא יודע לדבר עברית

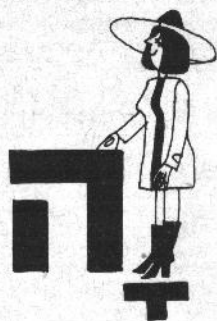
בִּרְחוּב, בבית וגם במשפחה.

הוא יודע גם לקרא ולכתב.

עכשו - אני, אתה, הוא מדבר, - קורא, - כותב.

הוא יודע, היא יודעת לדבר, - לקרא, - לכתב.

אִשָּׁה

אִישׁ

זֹאת חֲנָה
זֹאת חַבֵּרָה
זֹאת תְּלִמִידָה
זֹאת מוֹרָה

תְּלִמִידָה טוֹבָה
תְּמוּנָה יָפָה

הִיא גֵרָה
הִיא עוֹנָה

מְחַבֵּרַת רְאוּשׁוֹנִי—
אִשָּׁה יָפָה—
כְּתָה חֲדָשׁ—
שִׁיחָה שְׁנֵי—

זֶה דָּוִד
זֶה חָבֵר
זֶה תְּלִמִיד
זֶה מוֹרָה

תְּלִמִיד טוֹב
סֵפֶר יָפֶה

הוּא גֵר
הוּא עוֹנֵה
מַה בְּתִמוּנָה?

בְּתִמוּנָה אִישׁ עוֹמֵד וְאִשָּׁה עוֹמֶדֶת.

דְּקוּק

סֵפֶר רְאוּשׁוֹן
אִישׁ יָפֶה
לוּחַ חֲדָשׁ
שְׁעוֹר שְׁנֵי

תרגיל

את מי אתה שואל? אני תלמיד. בבית אני לומד את השעור. בכיתה אני שואל את המורה. ברחוב אני שואל את יוסף: אתה קורא ספר עברי? יוסף עונה: הנה, אני קורא את הספר הזה!

למי אתה אומר? אני אומר ליצקב: שלום, חבר! שלום!

לאסתר אני אומר: שלום, חברה אסתר!

מה אתה יודע? אני קורא מעט, אני כותב מעט, אני גם מדבר מעט עברית. - היא מדברת לא מעט.

רשימה 4

אלפן	ספר	עונה	חבר
מורה	קורא	מדבר	איש
אבל	הלך	מעט	רביעי
כתה	יודע	עומד	את
לוח	שואל	תמונה	ל-
למה?	בא		